

V

(Adviezen)

GERECHTELIJKE PROCEDURES

HOF VAN JUSTITIE

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Finanzgericht Hamburg (Duitsland) op 24 december 2010 — Südzucker AG/Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Zaak C-608/10)

(2011/C 113/02)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Finanzgericht Hamburg

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Südzucker AG

Verwerende partij: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Prejudiciële vragen

- 1) Heeft de houder van een uitvoercertificaat alleen recht op een restitutie bij uitvoer, wanneer hij in de bij het bevoegde douanekantoor (artikel 5, lid 7, van verordening nr. 800/1999 ⁽¹⁾) afgegeven uitvoeraangifte in vak 2 als exporteur is vermeld?
- 2) Voor zover vraag 1 bevestigend wordt beantwoord: kan dan op basis van artikel 78, leden 1 en 3, van het douanewetboek ⁽²⁾ de uitvoeraangifte achteraf worden gecontroleerd, teneinde de naam van de exporteur in vak 2 van de uitvoeraangifte te kunnen veranderen, en zijn dan de douaneautoriteiten in een situatie als die van het hoofdgeding verplicht de situatie recht te zetten en de exporteur een restitutie bij uitvoer toe te kennen?
- 3) Voor zover vraag 2 bevestigend wordt beantwoord: kunnen dan de douaneautoriteiten de situatie in de zin van artikel 78, lid 3, van het douanewetboek rechtstreeks aldus recht-

zetten dat aan de exporteur, zonder dat vooraf de uitvoeraangifte moet worden gecorrigeerd, een restitutie bij uitvoer wordt toegekend?

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 800/1999 van de Commissie van 15 april 1999 houdende gemeenschappelijke uitvoeringsbepalingen van het stelsel van restituties bij uitvoer voor landbouwproducten (PB L 102, blz. 11).

⁽²⁾ Verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad van 12 oktober 1992 tot vaststelling van het communautair douanewetboek (PB L 302, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Oberlandesgericht Oldenburg (Duitsland) op 6 januari 2011 — Johann Bilker e.a./EWE AG

(Zaak C-8/11)

(2011/C 113/03)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Oberlandesgericht Oldenburg — Duitsland

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Johann Bilker e.a.

Verwerende partij: EWE AG

Prejudiciële vragen

- 1) Moet artikel 1, lid 2, van richtlijn 93/13/EEG van de Raad van 5 april 1993 betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten ⁽¹⁾, aldus worden uitgelegd dat wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen ook dan niet onder de bepalingen van deze richtlijn vallen wanneer een verkoper in zijn contractvoorwaarden verwijst naar wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen die zijn vastgesteld voor een andere gebruikersgroep en een ander type overeenkomst? Strekt bij niet-toepasselijkheid van de richtlijn de uitsluiting van de toepassing zich ook uit tot het in artikel 5 vervatte gebod van duidelijkheid en begrijpelijkheid?

2) Moeten artikel 5, eerste volzin, van richtlijn 93/13/EEG van de Raad van 5 april 1993 betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten, en artikel 3, lid 3, vierde volzin van richtlijn 2003/55/EG van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2003 ⁽²⁾ betreffende gemeenschappelijke regels voor de interne markt voor aardgas, aldus worden uitgelegd dat van een „duidelijk en begrijpelijk” beding geen sprake is, respectievelijk geen „hoog niveau van consumentenbescherming, met name met betrekking tot de transparantie van algemene contractvoorwaarden” gewaarborgd is wanneer een verkoper ter rechtvaardiging van een recht op eenzijdige wijziging van de prijs wil aanvoeren dat hij in zijn algemene verkoopvoorwaarden globaal verwijst naar een verordening die is vastgesteld voor een andere verbruikersgroep en een ander type overeenkomst en waarvan bovendien de relevante norm voor het recht op prijswijziging niet aan het transparantiegebod voldoet?

⁽¹⁾ PB L 95, blz. 29.

⁽²⁾ Richtlijn 2003/55/EG van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2003 betreffende gemeenschappelijke regels voor de interne markt voor aardgas en houdende intrekking van Richtlijn 98/30/EG (PB L 176, blz. 57).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Verwaltungsgerichtshof (Oostenrijk) op 12 januari 2011 — Leopold Sommer/Landesgeschäftsstelle des Arbeitsmarktservice Wien

(Zaak C-15/11)

(2011/C 113/04)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Verwaltungsgerichtshof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Leopold Sommer

Verwerende partij: Landesgeschäftsstelle des Arbeitsmarktservice Wien

Prejudiciële vragen

1) Is richtlijn 2004/114/EG ⁽¹⁾ van de Raad van 13 december 2004 betreffende de voorwaarden voor de toelating van onderdanen van derde landen met het oog op studie, scholierenuitwisseling, onbezoldigde opleiding of vrijwilligerswerk (hierna: de „studentenrichtlijn”) in het licht van punt 14, eerste of derde lid, van punt 1, Vrij verkeer van personen, van bijlage VI bij het Toetredingsverdrag voor Bulgarije, lijst bedoeld in artikel 20 van het Protocol ⁽²⁾: overgangsmatregelen Bulgarije, in Oostenrijk van toepassing op een Bulgaarse student?

Indien de eerste vraag bevestigend wordt beantwoord:

2) Staat het recht van de Unie, in het bijzonder artikel 17 van de studentenrichtlijn, in de weg aan een nationale regeling die, zoals de in het hoofdgeding relevante bepalingen van het Ausländerbeschäftigungsgesetz, in alle gevallen voorziet in een onderzoek van de situatie op de arbeidsmarkt vooraleer aan een werkgever een tewerkstellingsvergunning wordt verleend voor de tewerkstelling van een student die reeds langer dan een jaar in de Republiek Oostenrijk verblijft (artikel 17, lid 3, van de studentenrichtlijn), en voor het geval dat een vastgelegd maximumaantal tewerkgestelde buitenlanders is overschreden, de verlening van een tewerkstellingsvergunning van bijkomende voorwaarden laat afhangen?

⁽¹⁾ PB L 375, blz. 12.

⁽²⁾ Protocol betreffende de voorwaarden en de nadere regels voor de toelating van de Republiek Bulgarije en Roemenië tot de Europese Unie – bijlage VI bij de lijst bedoeld in artikel 20 van het Protocol: overgangsmatregelen Bulgarije – 1. Vrij verkeer van personen (PB L 157, blz. 104).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesgerichtshof (Duitsland) op 14 januari 2011 — Markus Geltl/Daimler AG

(Zaak C-19/11)

(2011/C 113/05)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesgerichtshof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Markus Geltl

Verwerende partij: Daimler AG

Prejudiciële vragen

1) Dient bij een in de tijd gefaseerd proces om via verschillende tussenstappen een bepaalde omstandigheid of een bepaalde gebeurtenis te doen plaatsvinden, voor de toepassing van artikel 1, lid 1, van richtlijn 2003/6/EG ⁽¹⁾ en artikel 1, lid 1, van richtlijn 2003/124/EG ⁽²⁾ alleen te worden uitgegaan van het antwoord op de vraag of deze toekomstige omstandigheid of deze toekomstige gebeurtenis volgens de bepalingen van deze richtlijnen als concrete informatie moet worden beschouwd, en moet bijgevolg worden onderzocht of redelijkerwijze mag worden aangenomen dat deze toekomstige omstandigheid of toekomstige gebeurtenis zal plaatsvinden, of kunnen bij een dergelijk in de tijd gefaseerd proces ook reeds bestaande of voltooide tussenstappen die met de verwezenlijking van de toekomstige omstandigheid of gebeurtenis verbonden zijn, concrete informatie zijn in de zin van de bepalingen van voornoemde richtlijnen?